

- 3) Uitvoeringsverordening (EU) nr. 83/2011 van de Raad is nietig voor zover zij verzoekster betreft, omdat er geen beslissing is genomen door een bevoegde instantie, zoals voorgeschreven door artikel 1, lid 4, van gemeenschappelijk standpunt 2001/931/GBVB van de Raad.
- 4) Uitvoeringsverordening (EU) nr. 83/2011 van de Raad is nietig voor zover zij verzoekster betreft, aangezien de Raad de bij artikel 1, lid 6, van gemeenschappelijk standpunt 2001/931/GBVB van de Raad bepaalde heroverweging niet heeft uitgevoerd. Verzoekster betoogt dat een dergelijke heroverweging tot de slotsom zou hebben geleid dat zij van de lijst diende te worden geschrapt, aangezien zij niet langer militaire middelen aanwendt om haar doel te bereiken en zij niet langer rechtstreeks actief is in Sri Lanka.
- 5) Uitvoeringsverordening (EU) nr. 83/2011 van de Raad is nietig voor zover zij verzoekster betreft, aangezien zij de motiveringsplicht van artikel 296 VWEU schendt.
- 6) Uitvoeringsverordening (EU) nr. 83/2011 van de Raad is nietig voor zover zij verzoekster betreft, aangezien zij in strijd is met verzoeksters recht van verdediging en recht op een daadwerkelijke bescherming in rechte.

- (¹) Uitvoeringsverordening (EU) nr. 83/2011 van de Raad van 31 januari 2011 tot uitvoering van artikel 2, lid 3, van verordening (EG) nr. 2580/2001 inzake specifieke beperkende maatregelen tegen bepaalde personen en entiteiten met het oog op de strijd tegen het terrorisme, en tot intrekking van uitvoeringsverordening (EU) nr. 610/2010 (PB L 28, blz. 14).
- (²) Verordening (EG) nr. 2580/2001 van de Raad van 27 december 2001 inzake specifieke beperkende maatregelen tegen bepaalde personen en entiteiten met het oog op de strijd tegen het terrorisme (PB L 344, blz. 70).
- (³) Gemeenschappelijk standpunt van de Raad van 27 december 2001 betreffende de toepassing van specifieke maatregelen ter bestrijding van het terrorisme (PB L 344, blz. 93).

Beroep ingesteld op 11 april 2011 — Timab Industries en CFPR/Commissie

(Zaak T-211/11)

(2011/C 179/31)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partijen: Timab Industries (Dinard, Frankrijk) en Cie financière et de participations Roullier (CFPR) (Saint-Malo, Frankrijk) (vertegenwoordiger: N. Lenoir, advocaat)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

— nietigverklaring van de beschikking;

— verwijzing van de Commissie in de kosten van de procedure.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoeksters verzoeken om nietigverklaring van de beschikking van de Commissie van 1 februari 2011 houdende afwijzing van een verzoek om toegang tot bepaalde documenten van de Commissie inzake een procedure op grond van artikel 101 VWEU en artikel 53 van de Overeenkomst betreffende de Europese Economische Ruimte, met betrekking tot een mededingingsregeling op de Europese markt voor fosfaten voor diervoeder (zaak COMP/38.866).

Ter onderbouwing van hun beroep voeren verzoeksters drie middelen aan.

- 1) Eerste middel: onjuiste rechtsopvatting en kennelijke beoordelingsfout betreffende artikel 4, lid 3, tweede alinea, van verordening nr. 1049/2001 (¹), voor zover de gevraagde documenten geen standpuntbepalingen zijn, maar besluiten waarvan niet is aangetoond dat de mededeling ervan het besluitvormingsproces ernstig kan ondermijnen.
- 2) Tweede middel: onjuiste rechtsopvatting en kennelijke beoordelingsfout betreffende artikel 4, lid 2, eerste streepje, van verordening nr. 1049/2001, voor zover de gevraagde documenten geen gevoelige commerciële informatie bevatten die de mededeling ervan ook maar gedeeltelijk zou kunnen verhinderen.
- 3) Derde middel: onjuiste rechtsopvatting en kennelijke beoordelingsfout betreffende artikel 4, lid 2, derde streepje, van verordening nr. 1049/2001, voor zover de Commissie stelt dat het doel van de inspecties, onderzoeken en audits zou worden ondermijnd.

- (¹) Verordening (EG) nr. 1049/2001 van het Europees Parlement en de Raad van 30 mei 2001 inzake de toegang van het publiek tot documenten van het Europees Parlement, de Raad en de Commissie (PB L 145, blz. 43).

Beroep ingesteld op 11 april 2011 — ClientEarth en PAN Europe/EFSA

(Zaak T-214/11)

(2011/C 179/32)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partijen: ClientEarth (Londen, Verenigd Koninkrijk) en Pesticides Action Network Europe (PAN Europe) (Brussel, België) (vertegenwoordiger: P. Kirch, advocaat)

Verwerende partij: Europese Autoriteit voor Voedselveiligheid (EFSA)

Conclusies

- te verklaren dat verweerder het Verdrag van Aarhus betreffende toegang tot informatie, inspraak bij besluitvorming en toegang tot de rechter inzake milieuaangelegenheden heeft geschonden;
- te verklaren dat verweerder verordening (EG) nr. 1367/2006 ⁽¹⁾ heeft geschonden;
- te verklaren dat verweerder verordening (EG) nr. 1049/2001 ⁽²⁾ heeft geschonden;
- het afwijzend antwoord van verweerder op het verzoek tot toegang tot de gevraagde documenten nietig te verklaren, en
- verweerder te verwijzen in de kosten van verzoeksters, met inbegrip van de kosten van eventuele interveniënten.

Middelen en voornaamste argumenten

Met hun verzoekschrift verzoeken verzoeksters krachtens artikel 263 VWEU om nietigverklaring van het afwijzend antwoord van de Europese Autoriteit voor Voedselveiligheid op hun verzoek tot toegang tot documenten, met name tot de tussentijdse ontwerpen en het wetenschappelijk advies van EFSA's Pesticiden Stuurgroep (PSC) en van het Panel voor gewasbeschermingsmiddelen en de residuen daarvan aangaande de richtsnoeren met betrekking tot het indienen van collegiaal getoetste open literatuur voor de toelating van werkzame stoffen in pesticiden overeenkomstig verordening (EG) nr. 1107/2009 ⁽³⁾.

Ter ondersteuning van hun beroep voeren verzoeksters vier middelen aan.

- 1) Eerste middel: het bestreden besluit schendt artikel 8, lid 2, van verordening (EG) nr. 1049/2001 doordat niet binnen de voorgeschreven termijn is geantwoord op het confirmatief verzoek van verzoeksters en niet uitvoerig de redenen daarvan zijn vermeld.
- 2) Tweede middel: het bestreden besluit schendt artikel 4, leden 1 tot en met 4, van het Verdrag van Aarhus betreffende toegang tot informatie, inspraak bij besluitvorming en toegang tot de rechter inzake milieuaangelegenheden door verzoeksters geen toegang te verschaffen tot de gevraagde ontwerpen en tot het wetenschappelijk advies aangaande de richtsnoeren van EFSA. Het bestreden besluit schendt tevens artikel 6, lid 1, van verordening (EG) nr. 1367/2006 door de in artikel 4 van verordening (EG) nr. 1049/2001 neergelegde uitzonderingen niet strikt uit te leggen.
- 3) Derde middel: het bestreden besluit schendt artikel 4, lid 3, tweede alinea, van verordening (EG) nr. 1049/2001 door niet aan te tonen dat de openbaarmaking van de gevraagde documenten het interne besluitvormingsproces van EFSA ernstig zou ondermijnen, in het bijzonder nadat het besluit is genomen.

- 4) Vierde middel: het bestreden besluit schendt artikel 4, lid 3, tweede alinea, van verordening (EG) nr. 1049/2001 door niet na te gaan of er een hoger openbaar belang bij de openbaarmaking is, en niet uitvoerig de redenen van die weigering te vermelden.

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 1367/2006 van het Europees Parlement en de Raad van 6 september 2006 betreffende de toepassing van de bepalingen van het Verdrag van Aarhus betreffende toegang tot informatie, inspraak bij besluitvorming en toegang tot de rechter inzake milieuaangelegenheden op de communautaire instellingen en organen (PB L 264, blz. 13).

⁽²⁾ Verordening (EG) nr. 1049/2001 van het Europees Parlement en de Raad van 30 mei 2001 inzake de toegang van het publiek tot documenten van het Europees Parlement, de Raad en de Commissie (PB L 145, blz. 43).

⁽³⁾ Verordening (EG) nr. 1107/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 21 oktober 2009 betreffende het op de markt brengen van gewasbeschermingsmiddelen en tot intrekking van de richtlijnen 79/117/EEG en 91/414/EEG van de Raad (PB L 309, blz. 1).

Beroep ingesteld op 21 april 2011 — Dagher/Raad

(Zaak T-218/11)

(2011/C 179/33)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: Habib Roland Dagher (Abidjan, Ivoorkust) (vertegenwoordigers: J.-Y. Dupeux en F. Dressen, advocaten)

Verwerende partij: Raad van de Europese Unie

Conclusies

Verzoeker concludeert dat het het Gerecht behage:

- de uitvoeringsverordening (EU) nr. 85/2011 van de Raad van 31 januari 2011 nietig te verklaren voor zover deze verordening op hem betrekking heeft;
- het besluit 2011/71/GBVB van de Raad van 31 januari 2011 nietig te verklaren voor zover dit besluit op hem betrekking heeft;
- de Raad te veroordelen hem een bedrag van 40 000 EUR te betalen ter vergoeding van de door hem geleden morele en andere schade;
- de Raad te verwijzen in alle kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Tot ondersteuning van zijn beroep voert verzoeker één, uit drie onderdelen bestaand middel aan, dat ontleend is aan schending van wezenlijke vormvoorschriften.